

обороту грошових коштів. Отже фінансову безпеку доцільно виділяти як підсистему усієї системи економічної безпеки [1].

Проблеми фінансово-економічної безпеки розглядали різні вчені. слід виділити перш за все наукові праці таких вчених як Абалкін А.І., Воробйова Ю.М., Остапенко Т.М. та ін. Розробки названих авторів розкривали теоретичні, методологічні та методичні питання фінансово-економічної безпеки.

Трухан О. Л., Конкаєва М. О. визначають фінансово-економічну безпеку одночасно з двох позицій – статичної (як результат діяльності підприємства на певну дату) та динамічної (розвиток підприємства в умовах фінансово-економічної безпеки у короткостроковій та довгостроковій перспективі) [2].

Ареф'єва О. В., Кузенко Т. Б. вважають, що фінансово-економічна безпека може бути визначена як стан найбільш ефективного використання корпоративних ресурсів підприємства, виражений у найкращих значеннях фінансових показників прибутковості й рентабельності бізнесу, якості управління, використання основних і оборотних коштів, структури його капіталу, норми виплат за цінними паперами підприємства, а також курсовою вартості його цінних паперів як синтетичного індикатора поточного фінансовогосподарського стану підприємства і перспектив його технологічного та фінансового розвитку [3].

Фінансово-економічна безпека, як узагальнення, являє собою фінансову незалежність держави та незалежність національної фінансової системи від впливу міжнародних фінансово-кредитних організацій і транснаціонального капіталу через досконалість правової, організаційної та інституціональної бази, а також політичну стабільність, масштабами тіньової економіки.

Література:

1. Теоретичні та прикладні аспекти забезпечення фінансово-економічної безпеки держави : монографія / [Кубецька О. М., Неклеса О. В., Остапенко Т. М., Палешко Я. С., Санакоєв Д. Б.]. – Дніпро : Видавець Біла К. О., 2020. – 105с.

2. Трухан О. Л. Наукова інтерпретація функцій стратегічного управління підприємствами. *Вісник Хмельницького національного університету : Економічні науки*. 2010. № 1, Т. 2. С. 29-35.

3. Ареф'єва О. В. Економічні основи формування фінансової складової економічної безпеки. Актуальні проблеми економіки. 2009.

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

*Мачак Т.О., старший викладач
Дніпровський державний аграрно-економічний університет*

При виробленні принципів і механізмів забезпечення безпеки країни необхідно враховувати всю складність її організації. Аналіз вітчизняного та зарубіжного досвіду забезпечення безпеки економічних систем показує, що:

по-перше, забезпечення безпеки – це безперервний процес розвитку систем забезпечення безпеки, вдосконалення методів, способів і механізмів моніторингу, виявлення потенційних небезпек і загроз, вироблення і реалізації ефективної протидії всьому спектру існуючих і прогнозованих загроз;

по-друге, безпека не може бути забезпечена лише при комплексному використанні всіх наявних засобів. Найкращий ефект досягається при об'єднанні в єдиний цілісний механізм, тобто в єдину систему безпеки, всіх сил, наявних засобів і методів;

по-третє, одна система безпеки не може забезпечити необхідний рівень захищеності країни без належної підготовки та забезпеченості необхідними силами і засобами, без участі відповідних органів управління і необхідних правових, організаційних і технічних заходів;

Важливу роль у створенні ефективної системи безпеки, відіграє своєчасна розробка та введення в дію якісно нових концептуальних і нормативних правових документів, в сфері забезпечення безпеки країни. Основними етапами розробки концептуального підходу до забезпечення безпеки України є:

- аналіз стану безпеки України та світової цивілізації;
- вибір основної захисної системи і її елементів (об'єктів безпеки);
- визначення основного завдання, мети та напрямків забезпечення національної безпеки;
- розробки принципів забезпечення безпеки;
- визначення загального алгоритму забезпечення безпеки країни.

Розробці концепцій, програмних та інших документів в галузі забезпечення безпеки будь яких систем, повинен передувати аналіз існуючого стану безпеки і навколишнього її світу.

Загальний стан безпеки України в даний час можна охарактеризувати як проблему, що немає тенденцій до поліпшення. Стан і розвиток основних сфер діяльності Українського суспільства показує, що кризові явища перехідного періоду далеко не подолані.

Існує ряд факторів, що негативно впливають на низьку ефективність системи державного управління, а саме:

- відсутність зрозумілої населенню стратегії розвитку країни;
- постійним невиконанням прийнятих цільових програм і поставлених завдань, часта зміна цілей;
- відсутністю наукового обґрунтування прийнятих рішень;
- низьким рівнем професійних, духовно-моральних якостей управлінських кадрів.

В Україні дедалі більш очевидною стає необхідність реалізації концептуального підходу щодо забезпечення безпеки держави. За допомогою загального алгоритму дій, повинна забезпечуватися загальна реалізація такого управління країною, яка буде обирати найбільш безпечний шлях руху країни від її поточного стану і аж до далекого майбутнього.

Література:

1. Геєць В. М. та ін. Концепція економічної безпеки України / НАН України, Інститут економічного прогнозування. Київ, 1999.

2. Скорук О.В. Економічна безпека держави: сутність, складові елементи та проблеми забезпечення / О.В. Скорук // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. — 2016. — Вип. 6 (3). — С. 39—42.